

รายงานส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคันทนายาว

จัดทำโดย นางสาวรุ่งทิวา เกตุสุวรรณ

ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมชำนาญการ

สังกัด ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตคันทนายาว

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๔
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

คำนำ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหาร
มหานคร ระดับต้น รุ่นที่ ๓๔ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายภาค
ประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคั่นนายาว เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้
ในการที่จะช่วยให้สำนักงานเขตคั่นนายาวสามารถดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสามารถดำเนินการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เป็นไปตาม
เป้าหมายของแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ยุทธศาสตร์
ที่ ๑ มหานครปลอดภัย มิติที่ ๑.๒ ปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด เป้าหมายที่ ๑.๒.๒ เป้าประสงค์ที่
๑.๒.๒.๑ เพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังยาเสพติด

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณอาจารย์สุณีย์รัตน์ เตชากวีวัฒน์พันธุ์ เลขาธิการสำนักพัฒนา
สังคม ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำในการจัดทำรายงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
และหวังว่ารายงานการศึกษาส่วนบุคคลฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและผู้ que ศึกษาค้นคว้าต่อไป

รุ่งทิwa เกตุสุวรรณ
๒๘ มกราคม ๒๕๖๒

สารบัญ

หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๒
เป้าหมาย	๒
ความรู้ที่ใช้ในการจัดทำรายงาน	
- แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	๒
- หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน	๔
- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)	๔
กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	๙
ระยะเวลาการดำเนินการ	๑๓
งบประมาณ	๑๓
แนวทางการติดตามและประเมินผล	๑๓
ข้อเสนอแนะ	๑๔
เอกสารอ้างอิง	

๑. ชื่อเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนพื้นที่ เขตคันนายาว

๒. หลักการและเหตุผล

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของประชาชนและ ศักยภาพในการพัฒนาประเทศ จำเป็นต้องใช้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยกลไกของ “ประชารัฐ” ในระดับพื้นที่ ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายให้ทุกพื้นที่ดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในระดับรุนแรง จากข้อมูลของ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระบุว่ามีการจับกุมคดียาเสพติดในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร รวม ๔,๔๖๘ คดีผู้ต้องหา ๔,๕๖๐ คน โดยร้อยละ ๕๗ เป็นผู้ต้องหารายใหม่ผู้ต้องหาส่วนใหญ่อยู่ในวัยเริ่มต้นทำงานและวัยแรงงานร้อยละ ๔๕ ระบุภูมิภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพตะวันออก ในขณะที่เครือข่ายการค้ายาเสพติดยังคงนำยาเสพติดที่มีปริมาณมากมาพักคอยในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพื่อนำไปจำหน่ายให้กับผู้ค้าระดับกลางและรายย่อยในชุมชนผู้ค้าระดับกลางและผู้ค้ารายสำคัญที่ยังไม่ถูกจับกุมยังอยู่ในพื้นที่และยังมีการเคลื่อนไหวอยู่อย่างต่อเนื่องกลุ่มนักค้ายาเสพติดที่ยังมีบทบาทสำคัญได้แก่เครือข่ายนักโทษในเรือนจำ กลุ่มนักค้ารายเก่า กลุ่มการค้ายาเสพติดใหม่ๆเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะผู้เสพพัฒนาตนเองเป็นนักค้ารายใหม่ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่นำไปสู่วงจรปัญหายาเสพติดรวมทั้งยังพบว่าชุมชนที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดกระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่กรุงเทพมหานครจำนวน ๒,๐๖๑ ชุมชน โดยเป็นชุมชนที่เป็นแหล่งจำหน่ายและแพร่ระบาดของยาเสพติดจำนวน ๘๗๔ ชุมชน นอกเหนือจากชุมชนที่เป็นแหล่งจำหน่ายและแพร่ระบาดของยาเสพติดแล้วยังพบพื้นที่เสี่ยงมากมายหลายแหล่งที่เอื้ออำนวยต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด ได้แก่สถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ร้านเกม และร้านอินเทอร์เน็ต กรุงเทพมหานครจึงเร่งดำเนินการเสริมสร้างพลังจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ ได้แก่ ชุมชน โรงเรียน และสถานประกอบการ ให้เกิดภูมิคุ้มกันในทุกกลุ่มที่มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมทั้งการสร้างพลังความเข้มแข็ง และความยั่งยืนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งขยายผลไปยังพื้นที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดอีกด้วย

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ มหานครปลอดภัย มิติที่ ๑.๒ ปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด เป้าหมายที่ ๑.๒.๒ เด็กและเยาวชนไม่เสพยาเสพติด ผู้เสพผู้ติดทุกคนเข้าสู่ระบบการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีมาตรฐานและมีความเหมาะสม เป้าประสงค์ที่ ๑.๒.๒.๑ เพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังยาเสพติดสำนักงานเขตคันนายาวเป็นสำนักงานเขตในกลุ่มเขตกรุงเทพตะวันออกให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง มีชุมชนในพื้นที่ ๔๒ ชุมชน มีศูนย์เฝ้าระวังภัยและยาเสพติด ๑๓ ศูนย์ แต่ปัญหายาเสพติดก็ยังคงมีอยู่ในพื้นที่ เห็นได้จากข้อมูลผลการประเมินสถานะความเข้มแข็งของชุมชน รอบที่ ๒/๒๕๖๑ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพบว่าสำนักงานเขตคันนายาวมีชุมชนที่มีปัญหายาเสพติดมาก จำนวน ๑๑ ชุมชน มีปัญหาปานกลางและมีปัญหาน้อย ๔ ชุมชน และไม่มีปัญหายาเสพติด ๒๗ ชุมชน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากผลการประเมิน รอบที่ ๑/๒๕๖๑ ซึ่งมีชุมชนที่มีปัญหายาเสพติด ๑ ชุมชนและชุมชนที่มีปัญหาปานกลาง ๑ ชุมชน สาเหตุเนื่องจากการขาดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายอย่างจริงจังประกอบกับสำนักงานเขตคันนายาวเป็นพื้นที่ผ่านของการกระจายและพักของยาเสพติด

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว จึงต้องการดำเนินการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคันทนายาว เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการที่จะช่วยให้สำนักงานเขตคันทนายาวสามารถดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ มหานครปลอดภัย มิติที่ ๑.๒ ปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด เป้าหมายที่ ๑.๒.๒ เป้าประสงค์ที่ ๑.๒.๒.๑ เพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังยาเสพติด

๓. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคันทนายาว

๒. เพื่อส่งเสริมให้ศูนย์เฝ้าระวังภัยและยาเสพติดในพื้นที่เขตคันทนายาวมีการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๔. เป้าหมาย

ดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนโดย

๑. สร้างเครือข่ายภาคประชาชนด้านการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคันทนายาว อย่างน้อย ๑ เครือข่าย ซึ่งในเครือข่ายนี้ต้องมีหน่วยงานภาคีเครือข่ายภาคประชาชนเข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๕ ภาคีเครือข่าย

๒. จัดทำแผนการดำเนินงานของเครือข่าย โดยเน้นให้มีกิจกรรมด้านการเฝ้าระวังภัยยาเสพติดของศูนย์เฝ้าระวังภัยและยาเสพติดทั้ง ๑๓ ศูนย์ ในพื้นที่เขตคันทนายาวร่วมกับกิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของภาคีเครือข่ายอื่นๆ เพื่อให้มีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ชัดเจน อย่างน้อย ๑ แผนงาน

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานฯ

๕.๑ แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

กรุงเทพมหานครได้จัดทำแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) ไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้กรุงเทพมหานครก้าวสู่การเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” ในปี พ.ศ.๒๕๗๕ ปัจจุบันเป็นแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) มีวิสัยทัศน์ในการก้าวสู่การเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” ในปีพ.ศ.๒๕๗๕ จำนวน ๗ ด้าน ประกอบด้วยด้านที่ ๑ มหานครปลอดภัย ด้านที่ ๒ มหานครสีเขียว ด้านที่ ๓ มหานครสำหรับทุกคน ด้านที่ ๔ มหานครกระชับ ด้านที่ ๕ มหานครประชาธิปไตย ด้านที่ ๖ มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ และด้านที่ ๗ การบริหารจัดการเมืองมหานคร

ด้านที่ ๑ มหานครปลอดภัยเมืองกรุงเทพมหานคร เป็นมหานครที่ปลอดภัย พลัดอาชญากรรมและยาเสพติด ปลอดภัยอุบัติเหตุ ปลอดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย ปลอดภัยคนเมืองและอาหารปลอดภัย มิติที่ ๑.๒ ปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด “กรุงเทพมหานครเป็นเมืองปลอดภัย พลัดยาเสพติด มีขีดความสามารถในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การรักษาความสงบเรียบร้อยการควบคุมอาชญากรรมยาเสพติด” เป้าหมายที่ ๑.๒.๒

เด็กและเยาวชนไม่เสพยาเสพติด ผู้เสพติดทุกคนเข้าสู่ระบบการบำบัดรักษาและฟื้นฟูที่มีมาตรฐานและความเหมาะสม

รัฐบาลมีนโยบายสำคัญและเร่งดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จากแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดว่า “สังคมไทยเข้มแข็งและรอดพ้นจากภัยยาเสพติดด้วยภูมิคุ้มกันและมาตรการลดผู้ค้าและผู้เสพ และความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติดบรรลุผลตามพันธกรณีและวิสัยทัศน์อาเซียนภายในปี ๒๕๖๒” ซึ่งกรุงเทพมหานครถือเป็นนโยบายสำคัญและจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องเร่งดำเนินการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว โดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้โครงสร้างคณะกรรมการบริหารการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กรุงเทพมหานคร อาทิ การกำหนดยุทธศาสตร์นโยบาย เป้าหมายในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การบูรณาการแผนงาน งบประมาณ และการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อำนาจการ สั่งการ เร่งรัด ตรวจสอบติดตามและประเมินผลการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครของส่วนราชการและหน่วยงานในพื้นที่ ตามคำสั่งศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (ศอ.ปส.) ที่ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง โครงสร้างองค์กรกลไกการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรุงเทพมหานคร ตามภาคผนวก ก โครงสร้างคณะกรรมการบริหารการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดกรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย เป้าหมายในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สั่งการ มอบหมายให้หน่วยงานในพื้นที่ดำเนินการบูรณาการทั้งแผนงาน งบประมาณ และการปฏิบัติ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อำนาจการ สั่งการ เร่งรัด ตรวจสอบติดตามและประเมินผลการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครของส่วนราชการและหน่วยงานในพื้นที่

ดังนั้น การบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเชิงพื้นที่ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานตามคำสั่ง ศอ.ปส. ที่ ๒/๒๕๕๘ จะต้องร่วมกันบูรณาการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของกรุงเทพมหานครได้มีมติให้เลขานุการคณะกรรมการศูนย์ฯ จัดทำแผนบูรณาการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตัวแทนภาคประชาชนในพื้นที่ได้บูรณาการการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงการบูรณาการของทุกหน่วยงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ตลอดปีที่ผ่านมา (ตุลาคม ๒๕๕๗ – กันยายน ๒๕๕๘) หน่วยงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครและภาคประชาชนได้ร่วมกันขับเคลื่อนงานด้านยาเสพติดให้เกิดความต่อเนื่อง เพิ่มเติมจากเดิมที่มีกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประกอบด้วย ชุมชน โรงเรียน และสถานประกอบการ โดยมีการขับเคลื่อนงานทั้ง ๓ กลุ่มเป้าหมาย อย่างต่อเนื่อง จึงถือได้ว่ากรุงเทพมหานครมีเครือข่ายความร่วมมือที่ดีในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับหนึ่งแล้ว

อย่างไรก็ตาม ในอนาคตปัญหาสาธารณสุขยังคงมีแนวโน้มรุนแรงอยู่และนับวันจะทวีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ประชาชนได้คาดหวังให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดในการควบคุม ป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประชาชนจะได้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในชีวิต

เป้าประสงค์ที่ ๑.๒.๒.๑ เพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังยาเสพติด ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีชุมชนร่วมใจระงับภัยยาเสพติดรวมทั้งสิ้น ๔๒๖ ชุมชน มีอาสาสมัครกรุงเทพมหานครเฝ้าระวังภัยและยาเสพติดในชุมชน จำนวน ๘,๖๘๑ คน ใน ๒,๐๓๘ ชุมชน มีอาสาสมัครกรุงเทพมหานครในสถานศึกษา จำนวน ๘๐๐ คน จาก ๑๕ สถาบัน ที่มีการดำเนินงานร่วมกับชุมชนเครือข่ายรอบสถานศึกษาจำนวน ๒๐ ชุมชน มีสถานประกอบการต้นแบบในพื้นที่กรุงเทพมหานครและขยายการดำเนินงานสถานประกอบการสดใสไร้ยาเสพติด โดยมีการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและผ่านเกณฑ์มาตรฐานการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการกิจการ (มยส.) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ทุกชุมชนเป้าหมายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑,๔๐๐ ชุมชน สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับศักยภาพและมีความยั่งยืน อาสาสมัครกรุงเทพมหานครกระจายครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย สถานประกอบการมีความตื่นตัวเข้าร่วมกิจกรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

๕. ๒ หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ , สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ และทบวงมหาวิทยาลัย (๒๕๔๖ , หน้า ๑๑๔) ได้ระบุว่าการมีส่วนร่วม คือ การที่ประชาชนหรือชุมชนสามารถ เข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายพัฒนาท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์จากบริการรวมทั้งมีส่วนในการควบคุมประเมินผลโครงการต่างๆ ของท้องถิ่นนอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่ามี ๒ ลักษณะ คือ

๑. การมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ ได้แก่ การร่วมกันค้นหาปัญหาการวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากร และเทคโนโลยีท้องถิ่น การบริหารจัดการการติดตามประเมินผลรวมทั้งรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

๒. การมีส่วนร่วมทางการเมือง แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือการส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของพลเมืองโดยประชาชน หรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนในการจัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรของชุมชนอันจะก่อให้เกิดกระบวนการและโครงสร้างที่ประชาชนในชนบทสามารถแสดงออกซึ่งความสามารถของตน และได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐมาเป็นการพัฒนาที่ประชาชน มีบทบาทหลักโดยการกระจายอำนาจในการวางแผนจากส่วนกลางมาเป็นส่วนภูมิภาคเป็นการคืนอำนาจในการพัฒนาให้แก่ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตนเอง

๕. ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพองค์กร หรือหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดเด่น จุดด้อย หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต

SWOT เป็นตัวย่อที่มีความหมายดังนี้

S : Strengths	- จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ
W: Weaknesses	- จุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ
O : Opportunities	- โอกาสที่จะดำเนินการได้
T : Threats	- อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคาม

การดำเนินงานขององค์กร

หลักการสำคัญของ SWOT ก็คือการวิเคราะห์โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ ๒ ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก ดังนั้นการวิเคราะห์ SWOT จึงเรียกได้ว่าเป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์ (situation analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง (รู้เรา) รู้จักสภาพแวดล้อม (รู้เขา) ชัดเจน และวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค การวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กร ทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อองค์กรธุรกิจ และจุดแข็ง จุดอ่อน และความสามารถด้านต่าง ๆ ที่องค์กรมีอยู่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินตามกลยุทธ์ขององค์กรระดับองค์กรที่เหมาะสมต่อไป

ประโยชน์ของการวิเคราะห์ SWOT

การ วิเคราะห์ SWOT เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้แต่ละอย่างจะช่วยให้เข้าใจได้ว่ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างไร จุดแข็งขององค์กรจะเป็นความสามารถภายในที่ถูกใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนขององค์กรจะเป็นคุณลักษณะภายใน ที่อาจจะทำลายผลการดำเนินงาน โอกาสทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ให้โอกาสเพื่อการบรรลุเป้าหมายองค์กรในทางกลับกันอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้องค์กรเกิดการพัฒนาไปในทางที่เหมาะสม

ขั้นตอน / วิธีการดำเนินการทำ SWOT Analysis

การวิเคราะห์ SWOT จะครอบคลุมขอบเขตของปัจจัยที่กว้างด้วยการระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคขององค์กร ทำให้มีข้อมูล ในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายที่จะถูกสร้างขึ้นมาบนจุดแข็งขององค์กร และแสวงหาประโยชน์จากโอกาสทางสภาพแวดล้อม และสามารถ กำหนดกลยุทธ์ที่มุ่งเอาชนะอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมหรือลดจุดอ่อนขององค์กรให้มันน้อยที่สุดได้ ภายใต้การวิเคราะห์ SWOT นั้น จะต้องวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก องค์กร โดยมีขั้นตอนดังนี้

สภาพแวดล้อมภายในองค์กร

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร จะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กร ทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อ การบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กรเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และผลกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย

- จุดแข็งขององค์กร (S-Strengths) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั้นเองว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร

- จุดอ่อนขององค์กร (W-Weaknesses) เป็นการวิเคราะห์ ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั้นๆ เองว่าปัจจัยภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก

ภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกขององค์กรนั้น สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบายการเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาและอัตรารู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติ คณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี หมายถึงกรรมวิธีใหม่ๆ และพัฒนาการทางด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและให้บริการ

- โอกาสทางสภาพแวดล้อม (O-Opportunities) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กร ปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กร ในระดับมหภาค และองค์กรสามารถฉกฉวยข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้ หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้

- อุปสรรคทางสภาพแวดล้อม (T-Threats) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กร ปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาคในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำต้องหลีกเลี่ยง หรือปรับสภาพองค์กรให้มี ความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระทบดังกล่าวได้

๓. ระบุสถานการณ์จากการประเมินสภาพแวดล้อม

เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับ จุดแข็ง-จุดอ่อน โอกาส-อุปสรรค จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกด้วยการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกแล้ว ให้นำจุดแข็ง-จุดอ่อนภายในมาเปรียบเทียบกับ โอกาส-อุปสรรค จากภายนอกเพื่อดูว่าองค์กร กำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใดและภายใต้สถานการณ์ เช่นนั้น องค์กรควรจะทำอย่างไร โดยทั่วไป ในการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวนี้องค์กร จะอยู่ในสถานการณ์ ๔ รูปแบบดังนี้

๓.๑ สถานการณ์ที่ ๑ (จุดแข็ง-โอกาส) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุด เนื่องจากองค์กรค่อนข้างจะมีหลายอย่าง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก (aggressive - strategy) เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้และฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดมาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

๓.๒ สถานการณ์ที่ ๒ (จุดอ่อน-ภัยอุปสรรค) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด เนื่องจากองค์กรกำลังเผชิญอยู่กับอุปสรรคจากภายนอกและมีปัญหาจุดอ่อนภายในหลายประการ ดังนั้น ทางเลือกที่ดีที่สุดคือกลยุทธ์ การตั้งรับหรือป้องกันตัว (defensive strategy) เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยอุปสรรค ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ตลอดจนหามาตรการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียที่น้อยที่สุด

๓.๓ สถานการณ์ที่ ๓ (จุดอ่อน-โอกาส) สถานการณ์องค์กรมีโอกาเป็นข้อได้เปรียบด้านการแข่งขันอยู่หลายประการ แต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีปัญหาอุปสรรคที่เป็นจุดอ่อนอยู่ หลายอย่างเช่นกัน ดังนั้น ทางออกคือกลยุทธ์การพลิกตัว (turnaround-oriented strategy) เพื่อจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่าง ๆ ให้ พร้อมทั้งจะฉกฉวยโอกาสต่างๆ ที่เปิดให้

๓.๔ สถานการณ์ที่ ๔ (จุดแข็ง-อุปสรรค) สถานการณ์นี้เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน แต่ตัวองค์กรมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งหลายประการ ดังนั้นแทนที่จะรอจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ก็สามารถที่จะเลือกกลยุทธ์การแตกตัว หรือขยายขอบข่ายกิจการ (diversification strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีสร้างโอกาสในระยะยาวด้านอื่นๆ แทน

ข้อพิจารณาในการวิเคราะห์ SWOT มีดังนี้

๑. ควรวิเคราะห์แยกแยะควรทำอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ได้ปัจจัยที่มีความสำคัญจริงๆ เป็นสาเหตุหลัก ๆ ของปัญหาที่แท้จริง กล่าวคือ เป็นปัจจัยที่มีประโยชน์ในการนำไปกำหนดเป็นนโยบาย ตลอดจนสามารถนำไปกำหนดกลยุทธ์ ที่จะทำให้องค์กร/ชุมชนบรรลุเป้าหมายที่เป็นผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย (result) ได้จริง

๒. การกำหนดปัจจัยต่าง ๆ ไม่ควรกำหนดขอบเขตของความหมายของปัจจัยต่าง ๆ อย่างไม่เป็น จุดอ่อน (W) หรือ จุดแข็ง (S) หรือ โอกาส (O) หรือ อุปสรรค (T) ให้มีความหมายคาบเกี่ยวกัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตัดสินใจ และชี้ชัดว่าปัจจัยที่กำหนดขึ้นมานั้นเป็นปัจจัยในกลุ่มใด ทั้งนี้ เพราะปัจจัยที่อยู่ต่างกลุ่มกัน ก็ต้องสมควรที่จะนำไปกำหนดกลยุทธ์ที่ต่างกันออกไป

ข้อดี - ข้อเสีย ของการทำ SWOT Analysis

ข้อดี เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการวิเคราะห์ สถานการณ์ต่าง ๆ ทางธุรกิจและการบริหารเชิงกลยุทธ์ เนื่องจากเป็นเทคนิคที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ให้ความสะดวกเป็นอย่างมากสำหรับผู้ที่มี SWOT มาใช้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ด้านต่าง ๆ มากมาย เช่น

- การตัดสินใจเลือกเมื่อมีทางเลือกหลาย ๆ ทาง
- การกำหนดความสำคัญก่อนหลังของเหตุการณ์
- การบริหารความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการให้เกิดขึ้น
- การวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการดำเนินการ
- การวิเคราะห์โครงการริเริ่มใหม่
- การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น
- การสร้างกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ฯลฯ

ข้อเสีย ของการใช้ SWOT ก็มีอยู่ไม่น้อยเช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์และความหลากหลายในการประยุกต์ใช้งาน เช่น

- โอกาสผิดพลาดเกิดจาก คุณภาพของข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์ ทักษะ ประสบการณ์ และความเข้าใจในความรู้พื้นฐานของเทคนิค SWOT ของผู้วิเคราะห์
- ต้องทบทวน SWOT เป็นระยะ ๆ เพื่อตรวจสอบสภาพว่า เหตุการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ยังเหมือนเดิมหรือมีการเปลี่ยนแปลงไปแล้วหรือไม่

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการมีส่วนร่วมในการดำเนินการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมของภาคีเครือข่ายในเขตคันทันยาว

จุดแข็ง (Strengths)

๑. มีภาคีเครือข่ายภาคประชาชนที่เข้มแข็ง มุ่งมั่นในการทำงานเพื่อส่วนรวมและเป็นที่ยอมรับของประชาชนในชุมชนจำนวนหลายหน่วยงาน เช่น ศูนย์เฝ้าระวังภัยและยาเสพติดชุมชน จำนวน ๑๓ ศูนย์ อาสาสมัครเฝ้าระวังภัยและยาเสพติดเขตคันทันยาว คณะกรรมการชุมชนในพื้นที่ จำนวน ๔๒ ชุมชน เครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดินเขตคันทันยาว อาสาสมัครสาธารณสุขเขตคันทันยาว อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตคันทันยาว อาสาสมัครตำรวจบ้าน เป็นต้น

๒. มีภาคีเครือข่ายภาครัฐที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นอย่างดีเสมอมา เช่น สำนักงานเขตคันทันยาว สถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่ทั้ง ๔ สถานี ศูนย์บริการสาธารณสุข ๕๖ โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร มินิบรี ศูนย์ฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร มินิบรี ศูนย์การศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โรงเรียนจินดาบำรุง โรงเรียนคันทันยาว ศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. ภาคีเครือข่ายภาคประชาชนไม่มีการรวมตัวกันเพื่อการดำเนินการในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง มีเป็นแบบต่างคนต่างทำซึ่งไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

๒. ภาคีเครือข่ายภาคประชาชนยังขาดการใช้แนวคิดหลักการมีส่วนร่วมมาเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดเวทีแห่งความร่วมมือร่วมใจเพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาด้านอื่นๆอย่างเป็นระบบ ยังยึดติดกับการให้ภาครัฐเป็นผู้นำในการดำเนินการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

โอกาส (Opportunities)

๑. มีการระดมความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการชุมชนเป็นประจำเดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้มีการเสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมในการพัฒนาชุมชน โดยมีสำนักงานเขตเป็นผู้สนับสนุนและคอยให้คำปรึกษา

๒. มีการระดมความคิดเห็นระหว่างภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วนในการประชุมศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ปีละ ๓ ครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้แทนของแต่ละหน่วยงานนำเสนอผลงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของตนเอง โดยมีสำนักงานเขตเป็นดำเนินการจัดประชุม

๓. มีหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน ได้แก่ สำนักงานเขตคันทันยาว สถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่ ๔ สถานี ปปส.กทม. ศูนย์บริการสาธารณสุข ๕๖

อุปสรรค (Threats)

๑. สมาชิกในภาคีเครือข่ายภาคประชาชนส่วนหนึ่งยังขาดความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ด้วยความเคยชินกับการบริหารแบบเดิม ที่ตนเป็นฝ่ายรับเพียงฝ่ายเดียว บางกลุ่มมีจำนวนสมาชิกเยอะแต่มีผู้ทำกิจกรรมแบบจริงจังเพียงไม่กี่คน

๒. ประธาน คณะกรรมการ หรือสมาชิกในเครือข่ายส่วนหนึ่งไม่มีเวลา เนื่องจากปัญหาความเป็นอยู่ด้านเศรษฐกิจและสังคมทำให้ไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร

๓. งบประมาณในการดำเนินงานมีไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนกิจกรรม

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ดำเนินการจัดการประชุมเพื่อดำเนินการจัดตั้งเครือข่ายภาคประชาชนด้านการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคันทนายาว โดยมีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ลำดับที่	แนวทางการดำเนินงาน	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	ระยะเวลาการดำเนินการ
๑.	<p>จัดทำโครงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคันทนายาว โดยมีกิจกรรมของโครงการ ดังนี้</p> <p>๑) จัดประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงานของโครงการแก่หน่วยงานภาคีเครือข่ายภาคประชาชนหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่และคัดเลือกคณะทำงานเครือข่ายภาคประชาชนด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด เขตคันทนายาว</p> <p>๒) จัดทำประกาศสำนักงานเขต เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานเครือข่ายภาคประชาชนด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด เขตคันทนายาว</p> <p>๓) จัดประชุมคณะทำงานเพื่อจัดทำแผนการดำเนินงานและมอบหมายหน้าที่</p> <p>๔) การจัดกิจกรรมตามแผนการดำเนินงาน เช่น กิจกรรมการเฝ้าระวังในชุมชน กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด กิจกรรมคัดกรองผู้เสพผู้ติดในชุมชน เป็นต้น</p> <p>๕) จัดประชุมคณะทำงานเพื่อสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงาน</p> <p>๖) การติดตามและประเมินผล</p>	<p>- ผู้อำนวยการเขต/อนุมัติโครงการ</p> <p>- หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม/ผู้เสนอโครงการ</p> <p>-เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม/ผู้ดำเนินโครงการ</p>	<p>ดำเนินการในเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๖๒</p> <p>(ดำเนินการหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วเสร็จ)</p>

กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง(ต่อ)

ลำดับที่	แนวทางการดำเนินงาน	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	ระยะเวลา การดำเนินการ
๒.	จัดประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงานของโครงการแก่หน่วยงานภาคีเครือข่ายภาคประชาชนหน่วยงานต่างๆในพื้นที่และคัดเลือกคณะทำงานเครือข่ายภาคประชาชนด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เขตคันทนาว	ตำแหน่งที่ปรึกษา ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - ผู้อำนวยการเขต - ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่ ๔ สถานี - ผู้อำนวยการศูนย์บริการสาธารณสุขในพื้นที่ - หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม - หัวหน้าฝ่ายปกครอง - เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมผู้ดูแลงานด้านยาเสพติด - เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้ดูแลงานด้านยาเสพติด ตำแหน่งของคณะทำงานประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - ประธานคณะทำงาน - รองประธาน - เลขานุการ - เภรัญญิก - ประชาสัมพันธ์ - ปฏิคม - คณะทำงาน โดยคัดเลือกจากประธานภาคีเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่เขตหรือผู้แทนที่ประธานภาคีเครือข่ายมอบหมายไม่น้อยกว่า ๕ เครือข่าย เช่น ประธานอาสาสมัครเฝ้าระวังภัยและยาเสพติดระดับเขต ประธานศูนย์เฝ้าระวังภัยและยาเสพติดชุมชน ๑๓ ศูนย์	ดำเนินการหลังการดำเนินการในลำดับที่ ๑ เสร็จสิ้นในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒

กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง(ต่อ)

ลำดับที่	แนวทางการดำเนินงาน	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	ระยะเวลา การดำเนินการ
		<p>ประธานกรรมการชุมชน ๔๒ ชุมชน ประธานอาสาสมัคร สาธารณสุขระดับเขต อาสาสมัครตำรวจบ้าน ประธานอาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่ายพลเรือน ประธาน เครือข่ายกองทุนแม่ของ แผ่นดิน เป็นต้น</p>	
๓.	<p>จัดทำประกาศสำนักงานเขต เรื่อง แต่งตั้ง คณะทำงานเครือข่ายภาคประชาชนด้าน การเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหา เสพติด เขตคันนายาว</p>	<p>- ผู้อำนวยการเขต/ลงนาม ประกาศ - หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม/ผู้เสนอ ประกาศ -เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม/ ผู้ดำเนินการจัดทำประกาศ</p>	<p>ระหว่างเดือน กรกฎาคม – สิงหาคม ๒๕๖๒</p>
๔.	<p>จัดประชุมคณะทำงานเพื่อจัดทำแผนการ ดำเนินงาน เป็นการนำข้อมูลการจัด กิจกรรมของแต่ละภาคีเครือข่ายมาจัดทำ เป็นแผนการดำเนินงานของเครือข่ายโดย เน้นกิจกรรมการเฝ้าระวังของศูนย์เฝ้า ระวังภัยและยาเสพติดร่วมกับกิจกรรม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ของภาคีเครือข่ายอื่นๆ และมอบหมาย หน้าที่</p>	<p>- ผู้อำนวยการเขตหรือผู้ที่ ผู้อำนวยการเขตมอบหมาย/ ประธานการประชุม - หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม - เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม - คณะทำงาน</p>	<p>ระหว่างเดือน สิงหาคม – กันยายน ๒๕๖๒</p>
๕.	<p>ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการ ดำเนินงาน เช่น กิจกรรมการเฝ้าระวังใน ชุมชน กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด กิจกรรมคัดกรองผู้เสพยาเสพติดในชุมชน กิจกรรมชมรม TO BE NUMBER ONE เป็นต้น</p>	<p>- หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม - เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม - คณะทำงาน</p>	<p>ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓</p>

กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง(ต่อ)

ลำดับที่	แนวทางการดำเนินงาน	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	ระยะเวลา การดำเนินการ
๖.	จัดประชุมคณะทำงานเพื่อสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้อำนวยการเขตหรือผู้ที่ผู้อำนวยการเขตมอบหมาย/ประธานการประชุม - หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม - เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม - คณะทำงาน 	ไตรมาสละ ๑ ครั้งตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๒
๗.	<p>การติดตามและประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none"> - จากการเข้าร่วมกิจกรรม - จากรายงานผลการจัดกิจกรรมและภาพถ่ายกิจกรรมตามแผนการดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม 	<p>รายงานผลการจัดกิจกรรมหลังจากการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมตามแผนการดำเนินการเสร็จสิ้นไม่เกิน ๗ วันทำการ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓</p>

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

ดำเนินการระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓ ทั้งนี้ ระยะเวลาการดำเนินการอาจมีการเปลี่ยนแปลง โดยการดำเนินการจะดำเนินการหลังจากการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสร็จเรียบร้อยแล้ว

๘. งบประมาณ

ไม่ใช้งบประมาณจากทางราชการ

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
๑. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคันทนา	- สร้างเครือข่ายภาคประชาชนด้านการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคันทนา อย่างน้อย ๑ เครือข่ายซึ่งเครือข่ายนี้ต้องมีหน่วยงานภาคีเครือข่ายภาคประชาชน เข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๕ ภาคีเครือข่าย	- มีเครือข่ายภาคประชาชนด้านการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนพื้นที่เขตคันทนา ยาว ๑ เครือข่ายซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการที่เป็นหน่วยงานภาคีเครือข่ายภาคประชาชน ไม่น้อยกว่า ๕ ภาคีเครือข่าย	- จัดประชุมชี้แจงและคัดเลือกคณะกรรมการ - การจัดทำประกาศสำนักงานเขตแต่งตั้งคณะกรรมการ
๒. เพื่อส่งเสริมให้ศูนย์เฝ้าระวังภัยและยาเสพติดในพื้นที่เขตคันทนามีการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	- มีการจัดทำแผนการดำเนินงานของเครือข่ายโดยเน้นให้มีกิจกรรมด้านการเฝ้าระวังภัยเสพติดของศูนย์เฝ้าระวังภัยและยาเสพติดทั้ง ๑๓ ศูนย์ ในพื้นที่เขตคันทนาเข้าร่วมกับกิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของภาคีเครือข่ายอื่นๆ เพื่อให้มีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดที่ชัดเจน อย่างน้อย ๑ แผนงาน	- มีแผนการดำเนินงานของเครือข่ายโดยเน้นให้มีกิจกรรมด้านการเฝ้าระวังภัยเสพติดของศูนย์เฝ้าระวังภัยและยาเสพติดทั้ง ๑๓ ศูนย์ ในพื้นที่เขตคันทนาเข้าร่วมกับกิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของภาคีเครือข่ายอื่นๆ เพื่อให้มีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดที่ชัดเจน อย่างน้อย ๑ แผนงาน	- แผนการดำเนินงานของคณะกรรมการ - รายงานผลการจัดกิจกรรมตามแผนฯ - ภาพถ่ายกิจกรรมตามแผนฯ - รายงานผลการประชุมสรุปผลการดำเนินงานตามแผนฯ

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ ควรส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้านการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๑๐.๒ ควรส่งเสริมให้แกนนำหรือสมาชิกของภาคีเครือข่ายได้มีโอกาสได้รับความรู้เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างทั่วถึงไม่จำกัดแต่ประธานเครือข่ายเพียงผู้เดียว

เอกสารอ้างอิง

กรุงเทพมหานคร. (๒๕๖๑). *แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)*.
สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงานสถาบันราชภัฏ
และทบวงมหาวิทยาลัย. (๒๕๔๖, หน้า ๑๑๔). *ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน*
www.qsgconsult.com. *การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)* ค้นเมื่อ ๑ มกราคม ๒๕๖๒
จาก <https://docs.google.com/presentation/d/>